

[Asger Jensen]

nik i anvendelse, således at man bruger elektronisk databehandling til folkeregistrene, og det er vel heller ikke usandsynligt, at et sådant register kan anvendes til andre ting. Jeg tænker f. eks. på sådan en ting som et centralregister for udbetaling af folkepension, dér er det vel en nødvendig forudsætning, at vi har et sådant centralregister; og jeg tror, at det i det lange løb vil være fordelagtigt også ud fra et økonomisk synspunkt, selv om det koster nogle penge at få det sat i gang.

Der er nogle ændringer i forhold til den gamle lov, og der er enkeltheder, vi bedre kan drøfte i et udvalg.

A. Chr. Andersen: At den gældende lov om folkeregistre af 14. marts 1924 ikke længere er tidssvarende, kan vel ikke undre. Nå, det er da i hvert fald få love, der får så lang en gyldighedstid. Det er derfor naturligt at foretage en revision af loven samt at åbne mulighed for, at der ved moderne hjælpemidler som EDB kan foretages en rationalisering af personregistreringen. Og det hører vel også til i vor moderne tid, at der skal oprettes et centralpersonregister. Det er også naturligt, at folkeregistrene må medvirke ved oprettelsen og vedligeholdelsen af dette register, der på længere sigt kan give mulighed for en væsentlig forenkling af folkeregisterarbejdet.

Vedrørende det centrale personregister ligger det således, at det vel næppe er med større begejstring, den enkelte borger modtager sit registernummer og overlader sine personlige data til et sådant centralregister. Der må derfor være garanti for, at oplysninger, der gives fra kommuner eller andre til centralregistret under tavshedspligt, ikke kan udnyttes på en måde, der kan komme den enkelte borger til skade eller genere hans privatliv.

Det nævnes i bemærkningerne til lovforslaget, at oprettelsen af registret foreløbig vil betyde en årlig udgift for staten på ca. 7 mill. kr., men at man mener ved udnyttelse af registret i andre administrationsgrene efterhånden at kunne opnå store besparelser. Der er vel ingen grund til at tvivle på, at det kan ske. Men man må også håbe, at det centrale personregister kan komme til at betyde en lettelse for de enkelte borgere i

deres forpligtelser over for myndigheder m. fl. til at meddele ændringer i personlige data, adresseforandringer m. v.; det kan f. eks. være i forbindelse med folkekirken, ATP, lægdsrulle, kildeskat osv. Der peges også i lovforslaget på praktiske forenklinger og lettelser. Den mulighed, der bliver, for at bestemme, at anmeldelse af flytning kun skal foretages til én kommune, må hilses med tilfredshed; i øjeblikket skal der som bekendt foretages anmeldelse til både tilflytnings- og fraflytningskommunen. Det er også en forenkling, at arbejdsgiverens og husbondens pligt til at anmelde flytning for medhjælpere og lærlinge bortfalder.

Om selve udformningen af lovforslagets paragraffer vil jeg gerne sige, som det allerede er nævnt af andre ordførere, at det bærer hen imod at blive en bemyndigelseslov til den til enhver tid siddende indenrigsminister. Det er jeg såmænd ikke så betænkelig ved i øjeblikket, men skal denne lov gælde i et tilsvarende åremål som den lov, den skal erstatte, så er det i hvert fald nok ikke den nuværende indenrigsminister, der administrerer den hele tiden. Vel opnås en forenkling og indskrænkning, men det er et spørgsmål, om ikke det var mere betryggende på længere sigt at have flere af de administrative bestemmelser i selve loven.

Ifølge forslaget er det således, at ud over at det fastslås, at kommunerne skal betale alle udgifter ved førelsen af registrene, bestemmer indenrigsministeren, hvorledes de skal føres, både hvem der skal føre tilsyn med dem, og hvem der skal modtage oplysninger fra dem. Ministeren bestemmer også, hvorledes de kommunale folkeregistre skal medvirke, og hvilke oplysninger andre offentlige myndigheder skal meddele, og ligeledes efter hvilke regler borgerne skal afgive meddelelser og anmeldelser samt en række andre beføjelser. De kommunale organisationer har da heller ikke, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, fuldt ud tilsluttet sig dette forslags ordlyd. De ønsker at udtale sig, når de nærmere regler skal fastsættes.

Vedrørende det foreslåede personregistreringsråd vil jeg gerne sige, at et sådant råd kan vel have nogen betydning, men det er et spørgsmål, om ikke rådets sammensætning burde præciseres i selve loven, selv om det i bemærkningerne står, at sammensæt-